

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวชโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ได้ประเด็นที่สำคัญในเรื่องและเป็นการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องที่ได้จากการศึกษาเพิ่มเติมจากการสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามกรอบการดำเนินการวิจัย ซึ่งได้ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเชิงพรรณนาอธิบายสถานภาพส่วนบุคคลและตำแหน่งงานของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ระดับการปรับตัวในการทำงานต่อการปรับตัวด้านต่างๆ ของพยาบาลจิตเวช เสนอข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอนุมาน t-test และ F-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหากพบความแตกต่างจะนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปัญหาการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวชด้านอื่นๆ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความเรียง จำแนกค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทนค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทนค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
t	แทนค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
SS	แทนผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทนค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Mean of Square)
df	แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
p	แทนความน่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมติฐาน (Probability)
*	แทนค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลและตำแหน่งงานของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลและตำแหน่งงาน

(n = 182 คน)		
สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	11	6.0
31-40 ปี	52	28.6
41-50 ปี	107	58.8
สูงกว่า 50 ปี	12	6.6
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์หรือสูงกว่า	144	79.1
ประกาศนียบัตรพยาบาลเทคนิค	38	20.9
สถานภาพสมรส		
โสด	40	22.0
สมรส	127	69.8
หม้าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	15	8.2
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1-5 ปี	10	5.5
6-10 ปี	10	5.5
11-15 ปี	16	8.8
มากกว่า 15 ปี	146	80.0
สภาพแวดล้อมในการทำงาน		
ความสะอาดของโรงพยาบาล	54	29.7
พื้นที่อำนวยความสะดวกเพียงพอ	74	40.7
ความปลอดภัย	16	8.8
การตกแต่งโดยรอบอาคาร	38	20.9
ตำแหน่งงาน		
พยาบาลวิชาชีพ	144	79.1
พยาบาลเทคนิค	38	20.9

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะข้อมูลทั่วไปดังนี้

อายุ พยาบาลจิตเวชอายุระหว่าง 41-50 ปี มีมากที่สุด คือจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี คือจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และสูงกว่า 50 ปี คือจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 สำหรับพยาบาลจิตเวชอายุ 30 ปีและต่ำกว่า มีน้อยที่สุด คือจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6

ระดับการศึกษา พยาบาลจิตเวชที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์หรือสูงกว่า มีมากกว่าพยาบาลจิตเวชที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรเทคนิค โดยมีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 79.1 และระดับประกาศนียบัตรพยาบาลเทคนิค มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

สถานภาพสมรส พยาบาลจิตเวชที่สถานภาพสมรสสมรส มีมากที่สุด คือจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาคือ พยาบาลจิตเวชที่สถานภาพสมรสโสด คือจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 22 สำหรับพยาบาลจิตเวชที่สถานภาพสมรส หม้าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ มีน้อยที่สุด คือจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2

ประสบการณ์ในการทำงาน พยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี มีมากที่สุด คือจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 รองลงมาคือพยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี คือจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 สำหรับพยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี และ 6-10 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

สภาพแวดล้อมในการทำงาน พยาบาลจิตเวชที่พอใจสภาพแวดล้อมในการทำงาน คือพื้นที่อำนวยความสะดวกเพียงพอมีมากที่สุดคือจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาคือพอใจในความสะดวกของโรงพยาบาลคือจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และพอใจในการตกแต่งโดยรอบอาคาร คือจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 สำหรับความพอใจในความปลอดภัย มีน้อยที่สุด คือจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตำแหน่งงาน พยาบาลจิตเวชที่มีตำแหน่งงานเป็นพยาบาลวิชาชีพมีมากกว่าพยาบาลเทคนิค โดยมีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 79.1 และพยาบาลเทคนิค มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

ตอนที่ 2 ระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชด้านส่วนตัวและการปรับตัวด้านสังคม

การปรับตัวด้านส่วนตัว ประกอบด้วย 2 ทาง คือ ทางความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและทางสุขภาพของตนเอง ซึ่งในแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามย่อยที่เป็นคำถามเกี่ยวกับการปรับตัวด้านส่วนตัวในแต่ละทาง เมื่อเก็บข้อมูลได้จึงนำคะแนนมาแบ่งระดับการปรับตัวตามเกณฑ์

การแปลผล ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชโดยใช้แบบสอบถาม โดยมีข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช ด้านส่วนตัวทางความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

(n = 182 คน)

การปรับตัวได้ในการทำงาน	\bar{X}	SD	ระดับการปรับตัวได้	อันดับ
ด้านส่วนตัว				
ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง				
1. ท่านต้องการที่จะเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพตนเองอยู่เสมอ	4.32	0.63	มาก	1
2. ท่านเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.29	0.61	มาก	2
3. ท่านรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ	4.25	0.61	มาก	3
4. ท่านสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของโรงพยาบาลได้เป็นอย่างดี	4.24	0.60	มาก	4
5. ท่านยินดีปฏิบัติงานเกินเวลา เมื่อมีเหตุจำเป็นโดยไม่คำนึงถึงค่าตอบแทน	4.09	0.72	มาก	5
6. ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานได้	4.07	0.53	มาก	6
7. ท่านรู้สึกมีกำลังใจในการดูแลผู้ป่วย	4.02	0.66	มาก	7
8. ท่านมีความเชื่อมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.01	0.49	มาก	8
9. ท่านยอมรับความสำเร็จและความล้มเหลวในการปฏิบัติงานได้	3.99	0.54	มาก	9
10. ท่านมีความมั่นใจเมื่อต้องเป็นผู้นำในการทำกิจกรรม	3.93	0.61	มาก	10
11. เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน ท่านสามารถควบคุมสติและพร้อมเผชิญปัญหาด้วยความสุขุมเยือกเย็น	3.91	0.54	มาก	11
12. ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองอยู่เสมอ	3.89	0.74	มาก	12
13. ท่านกล้าแสดงออกเมื่อได้รับมอบหมายในกิจกรรมของโรงพยาบาล	3.76	0.67	มาก	13
14. ท่านไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการทำงาน	3.10	0.76	ปานกลาง	14
15. ท่านชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานร่วมกับผู้อื่น	2.46	0.77	ปานกลาง	15
รวม	3.89	0.39	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับการปรับตัวในได้การทำงานด้านส่วนตัวทางความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงอันดับ 3 อันดับแรกดังนี้ ความต้องการที่จะเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพตนเอง อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.63$) เข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.61$) และรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.61$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชด้านส่วนตัวทางสุขภาพของตนเอง

(n = 182 คน)

การปรับตัวได้ในการทำงาน	\bar{X}	SD	ระดับการปรับตัวได้	อันดับ
ด้านส่วนตัว				
สุขภาพของตนเอง				
1. ท่านพยายามดูแลสุขภาพให้แข็งแรง พร้อมทั้งจะดูแลผู้ป่วย	4.17	0.59	มาก	1
2. ท่านรับประทานอาหารได้ปกติ	4.14	0.60	มาก	2
3. ท่านไม่มีอาการท้องผูก หรือท้องเสีย	3.80	0.93	มาก	3
4. ท่านไม่ง่วงนอนในขณะที่ปฏิบัติงาน	3.63	0.75	มาก	4
5. ท่านสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี ไม่โกรธง่าย	3.62	0.60	มาก	5
6. ท่านไม่ค่อยมีอาการปวดศีรษะ	3.57	0.92	มาก	6
7. ท่านไม่เกิดความเหน็ดเหนื่อยกับการดูแลผู้ป่วย	3.52	0.74	มาก	7
8. ท่านไม่รู้สึกเครียด และกังวลใจเกี่ยวกับงานที่ทำ	3.45	0.72	ปานกลาง	8
9. ท่านไม่มีอาการหลงลืมสิ่งต่างๆ	3.32	0.70	ปานกลาง	9
10. ท่านมักออกกำลังกายเป็นประจำ เมื่อว่างจากการปฏิบัติงาน	3.04	1.11	ปานกลาง	10
รวม	3.63	0.48	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการปรับตัวได้ในการทำงานด้านส่วนตัวทางสุขภาพของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงอันดับ 3 อันดับแรกดังนี้ พยาบาลจิตเวชพยายามดูแลสุขภาพให้แข็งแรง พร้อมทั้งจะดูแลผู้ป่วย ($\bar{X} = 4.17$, $SD = 0.59$) รับประทานอาหารได้ตามปกติ ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.60$) และไม่มีอาการท้องผูกหรือท้องเสีย ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.93$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชด้านสังคมในการปรับตัวต่อผู้ป่วย

(n = 182 คน)

การปรับตัวได้ในการทำงาน	\bar{X}	SD	ระดับการปรับตัวได้	อันดับ
ด้านสังคม				
การปรับตัวต่อผู้ป่วย				
1. ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้มีโอกาสดูแลผู้ป่วย	4.30	0.65	มาก	1
2. ท่านเต็มใจให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้ป่วยแสดงความต้องการความช่วยเหลือ	4.25	0.59	มาก	2
3. ท่านมีการพูดคุยและให้กำลังใจกับผู้ป่วยอยู่เสมอ	4.24	0.63	มาก	3
4. ท่านไม่เคยใช้การกระทำรุนแรง เมื่อผู้ป่วยแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว	4.18	0.77	มาก	4
5. ท่านสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วย	4.15	0.57	มาก	5
6. ท่านให้การดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด ทำให้เข้าใจกิจรยทำทางของผู้ป่วย	4.10	0.54	มาก	6
7. ท่านไม่เคยแสดงท่าทางที่ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกท้อแท้เสียใจ	4.09	0.66	มาก	7
8. ท่านไม่รู้สึกอึดอัดใจที่ต้องทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วย	4.08	0.71	มาก	8
9. ท่านรู้สึกว่า การดูแลผู้ป่วยไม่เป็นภาระหนักแต่อย่างใด	4.00	0.67	มาก	9
10. ผู้ป่วยพึงพอใจในการดูแลของท่าน	3.99	0.54	มาก	10
11. ท่านไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับหน้าที่ดูแลผู้ป่วย	3.96	0.75	มาก	11
12. ท่านดูแลผู้ป่วยได้ดี แม้ต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ	3.95	0.57	มาก	12
13. ท่านไม่เกิดความรู้สึกรำคาญและหงุดหงิดเมื่อผู้ป่วยไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ	3.78	0.71	มาก	13
รวม	4.08	0.50	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการปรับตัวได้ในการทำงานด้านสังคมในการปรับตัวต่อผู้ป่วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงอันดับ 3 อันดับแรกดังนี้ พยาบาลจิตเวชรู้สึกภูมิใจที่ได้มีโอกาสดูแลผู้ป่วย ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.65$) เต็มใจให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้ป่วยแสดงความต้องการความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.59$) และมีการพูดคุยและให้กำลังใจกับผู้ป่วยอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.63$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชด้านสังคมในการปรับตัวต่อญาติผู้ป่วย

(n = 182 คน)

การปรับตัวได้ในการทำงาน	\bar{X}	SD	ระดับการปรับตัวได้	อันดับ
ด้านสังคม				
การปรับตัวต่อญาติผู้ป่วย				
1. ท่านยินดีอธิบายการดำเนินของโรคให้ญาติผู้ป่วยเข้าใจ	4.37	0.59	มาก	1
2. ท่านยินดีรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากญาติผู้ป่วยด้วยความเต็มใจ	4.36	0.59	มาก	2
3. ท่านยินดีและเต็มใจชี้แจงขั้นตอน วิธีการบำบัดรักษาโรคให้ญาติผู้ป่วยเข้าใจ	4.35	0.60	มาก	3
4. การขอให้ญาติมาเยี่ยมผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอเป็นหนึ่งในวิธีที่ท่านใช้ในการบำบัดและฟื้นฟู	4.32	0.66	มาก	4
5. ท่านยินดีรับฟังคำคำหึงข่มเรื่องการบริการทางพยาบาลจากญาติผู้ป่วยด้วยความเต็มใจ	4.30	0.53	มาก	5
6. ท่านนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากญาติผู้ป่วยมาทำการปรับปรุงการปฏิบัติงาน	4.29	0.57	มาก	6
7. ท่านสามารถปฏิบัติงานได้ดี หากญาติผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล	4.26	0.58	มาก	7
8. ท่านยอมรับการที่ญาติผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามหน้าที่	3.62	0.67	มาก	8
9. ท่านยอมรับการที่ญาติผู้ป่วยมักแสดงอารมณ์ไม่พอใจในการปฏิบัติงานของท่าน	3.55	0.64	มาก	9
10. ท่านยอมรับการที่ญาติผู้ป่วยไม่ทำตามกฎระเบียบของโรงพยาบาล	3.40	0.69	มาก	10
รวม	4.08	0.43	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับการปรับตัวได้ในการทำงานด้านสังคมในการปรับตัวต่อญาติผู้ป่วยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงอันดับ 3 อันดับแรกดังนี้ พยาบาลจิตเวชยินดีอธิบายการดำเนินของโรคให้ญาติผู้ป่วยเข้าใจ ($\bar{X} = 4.37$, $SD = 0.59$) ยินดีรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากญาติผู้ป่วยด้วยความเต็มใจ ($\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.59$) และยินดีเต็มใจชี้แจงขั้นตอนวิธีการบำบัดรักษาโรคให้ญาติผู้ป่วยเข้าใจ ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.60$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชด้านสังคมในการปรับตัวต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน

(n = 182 คน)

การปรับตัวในการทำงาน	\bar{X}	SD	ระดับการปรับตัวได้	อันดับ
ด้านสังคม				
การปรับตัวต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน				
1. ท่านยินดีให้คำแนะนำกับเพื่อนร่วมงานใหม่ๆ ที่เพิ่งเข้ามาปฏิบัติงาน	4.36	0.58	มาก	1
2. ท่านเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมงานได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่	4.29	0.55	มาก	2
3. ท่านรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบาไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน	4.28	0.54	มาก	3
4. ท่านยินดีให้คำปรึกษา เมื่อเพื่อนร่วมงานเกิดความรู้สึกท้อแท้ ไม่สบายใจ หรือมีปัญหา	4.26	0.57	มาก	4
5. ท่านยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของเพื่อนร่วมงาน	4.25	0.55	มาก	5
6. ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน	4.20	0.54	มาก	6
7. ท่านให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานเสมอ เมื่อเกิดปัญหาในการดูแลผู้ป่วย	4.19	0.56	มาก	7
8. ท่านเข้าใจความรู้สึกของเพื่อนร่วมงาน และยอมรับข้อบกพร่องของเพื่อนร่วมงานได้	4.17	0.57	มาก	8
9. ท่านสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างราบรื่น	4.15	0.55	มาก	9
10. ท่านเสียสละและให้การช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน	4.10	0.54	มาก	10
11. ท่านเข้าใจและให้อภัยเพื่อนร่วมงานที่ใช้อารมณ์ในขณะปฏิบัติงาน	3.98	0.61	มาก	11
12. ท่านไม่รู้สึกหงุดหงิดใจเมื่อต้องปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงาน	3.92	0.68	มาก	12
รวม	4.18	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับการปรับตัวได้ในการทำงานด้านสังคมในการปรับตัวต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกันโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงอันดับ 3 อันดับแรกดังนี้ พยาบาลจิตเวชยินดีให้คำแนะนำกับเพื่อนร่วมงานใหม่ๆ ที่เพิ่งเข้ามาปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.58$) เปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมงานได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.55$) และรู้จักเพื่อนหน้าเพื่อนเขาไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.54$)

และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช

การปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวช	\bar{X}	SD	ระดับ
			การปรับตัวได้
ด้านส่วนตัว	3.78	0.38	มาก
ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	3.89	0.39	มาก
สุขภาพของตนเอง	3.63	0.48	มาก
ด้านสังคม	4.12	0.43	มาก
การปรับตัวต่อผู้ป่วย	4.08	0.50	มาก
การปรับตัวต่อญาติผู้ป่วย	4.07	0.43	มาก
การปรับตัวต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน	4.18	0.47	มาก
รวม	3.98		มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับการปรับตัวได้ในการทำงานด้านส่วนตัวโดยรวมปรับตัวได้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 0.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พยาบาลจิตเวชมีระดับการปรับตัวทางความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองมากกว่าทางสุขภาพของตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.39$ และ $\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.48$ ตามลำดับ) ส่วนระดับการปรับตัวในการทำงานด้านสังคมโดยรวมปรับตัวได้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.43$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงอันดับได้ดังนี้ ปรับตัวต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.47$) ปรับตัวต่อผู้ป่วย ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.50$) และปรับตัวต่อญาติผู้ป่วย ($\bar{X} = 4.07$, $SD = 0.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช
จำแนกตามอายุ

(n = 182 คน)

การปรับตัว	ต่ำกว่า 30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		สูงกว่า 50 ปี	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านส่วนตัว	3.51	0.33	3.67	0.32	3.85	0.39	3.92	0.32
ความเชื่อมั่นในความ สามารถของตนเอง	3.71	0.34	3.78	0.35	3.95	0.41	3.94	0.32
สุขภาพของตนเอง	3.21	0.44	3.51	0.40	3.70	0.49	3.89	0.38
ด้านสังคม	3.96	0.23	4.03	0.41	4.17	0.44	4.19	0.40
ต่อผู้ป่วย	3.70	0.25	3.99	0.51	4.15	0.50	4.23	0.39
ต่อญาติผู้ป่วย	4.07	0.30	3.97	0.38	4.14	0.45	4.03	0.44
ต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพ เดียวกัน	4.16	0.34	4.12	0.46	4.20	0.49	4.28	0.42
รวม	3.77	0.23	3.88	0.36	4.03	0.41	4.08	0.36

จากตารางที่ 4.8 พบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีอายุสูงกว่า 50 ปี มีระดับการปรับตัวในการทำงานได้มาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.36$) รองลงมาคืออายุ 41-50 ปี ($\bar{X} = 4.03$, $SD = 0.41$) และอายุ 31-40 ปี ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.36$) ส่วนพยาบาลจิตเวชที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการปรับตัวในการทำงานได้มากเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.23$)

สมมติฐานที่ 1 พยาบาลจิตเวชที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช

(n = 182 คน)

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
การปรับตัวในการทำงานโดยรวม					
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	3	1.403	0.468	3.127	0.027*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	178	26.624	0.150		
รวม	181	28.027			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชในอายุที่ต่างกัน โดยใช้ค่า F-test พบว่า พยาบาลจิตเวชมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งกลุ่มมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อไป

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชเป็นรายคู่

(n = 182 คน)

การปรับตัวได้ในการทำงาน / อายุ	\bar{X}	SD	อายุ		
			ต่ำกว่า 30 ปี	31-40	41-50
ต่ำกว่า 30 ปี	3.77	0.23	-		0.26*
31-40 ปี	3.88	0.36		-	0.15*
41-50 ปี	4.03	0.41			-
สูงกว่า 50 ปี	4.08	0.36			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานเป็นรายคู่ตามกลุ่มอายุพบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และที่มีอายุ 41-50 ปี มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน โดยพยาบาลจิตเวชที่มีอายุ 41-50 ปี มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานมากกว่าอายุต่ำกว่า 30 ปี และพบว่าพยาบาลจิตเวชที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน โดยพยาบาลจิตเวชที่มีอายุ 41-50 ปี มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานมากกว่าอายุ 31-40 ปี

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช
จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 182 คน)

การปรับตัว	ปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์ หรือสูงกว่า		ประกาศนียบัตร พยาบาลเทคนิค	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านส่วนตัว	3.83	0.39	3.60	0.23
ความเชื่อมั่นในความสามารถ ของตนเอง	3.92	0.41	3.75	0.26
สุขภาพของตนเอง	3.69	0.48	3.36	0.37
ด้านสังคม	4.15	0.45	3.97	0.27
ต่อผู้ป่วย	4.13	0.51	3.88	0.40
ต่อญาติผู้ป่วย	4.11	0.45	3.98	0.32
ต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน	4.21	0.49	4.06	0.30
รวม	4.02	0.41	3.81	0.24

จากตารางที่ 4.11 พบว่า พยาบาลจิตเวชที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์
หรือสูงกว่ามีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานมากกว่าพยาบาลจิตเวชที่จบการศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรพยาบาลเทคนิค ($\bar{X} = 4.02$, SD = 0.41 และ $\bar{X} = 3.81$, SD = 0.24 ตามลำดับ)

สมมติฐานที่ 2 พยาบาลจิตเวชที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้
ในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับระดับการ
ปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช

(n = 182 คน)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD	t	Sig
ปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์หรือสูงกว่า	144	4.02	0.41	7.564	0.007*
ประกาศนียบัตรพยาบาลเทคนิค	38	3.81	0.24		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการปรับตัวได้ในการทำงานในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่า t-test พบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช จำแนกตามสถานภาพสมรส

(n = 182 คน)

การปรับตัว	โสด		สมรส		หม้าย/หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านส่วนตัว	3.71	0.29	3.80	0.41	3.84	0.34
ความเชื่อมั่นในความ สามารถของตนเอง	3.84	0.28	3.90	0.43	3.93	0.27
สุขภาพของตนเอง	3.52	0.42	3.65	0.49	3.71	0.48
ด้านสังคม	4.10	0.33	4.12	0.46	4.16	0.35
ต่อผู้ป่วย	4.04	0.43	4.09	0.53	4.13	0.39
ต่อญาติผู้ป่วย	4.12	0.37	4.07	0.46	4.13	0.37
ต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน	4.15	0.35	4.19	0.50	4.21	0.41
รวม	3.94	0.29	3.99	0.42	4.03	0.34

จากตารางที่ 4.13 พบว่า สถานภาพสมรสมีผลต่อการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชในระดับมาก โดยมีอันดับการปรับตัวได้จากสถานภาพสมรสหม้าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่มากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.03$, SD = 0.34) รองลงมาคือสถานภาพสมรส ($\bar{X} = 3.99$, SD = 0.42) และสถานภาพโสด ($\bar{X} = 3.94$, SD = 0.29) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 พยาบาลจิตเวชที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัว
ได้ในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับระดับการปรับตัว
ได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช

(n = 182 คน)

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
การปรับตัวในการทำงานโดยรวม					
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	0.108	0.054	0.347	0.707
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	179	27.919	0.156		
รวม	181	28.027			

p = < 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับการปรับตัวได้ในการทำงาน
ของพยาบาลจิตเวชในสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่า F-test พบว่า พยาบาลจิตเวชมี
ระดับการปรับตัวได้ในการทำงานไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

(n = 182 คน)

การปรับตัว	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		มากกว่า 15 ปี	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านส่วนตัว	3.53	0.23	3.40	0.27	3.57	0.35	3.85	0.37
ความเชื่อมั่นในความ สามารถของตนเอง	3.73	0.23	3.45	0.33	3.76	0.39	3.94	0.38
สุขภาพของตนเอง	3.24	0.39	3.33	0.41	3.28	0.42	3.71	0.46
ด้านสังคม	3.89	0.30	3.82	0.25	3.91	0.48	4.18	0.42
ต่อผู้ป่วย	3.74	0.29	3.51	0.43	3.88	0.56	4.17	0.47
ต่อญาติผู้ป่วย	3.92	0.28	3.95	0.24	3.84	0.48	4.13	0.43
ต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน	4.03	0.49	4.06	0.23	3.99	0.52	4.22	0.46
รวม	3.74	0.25	3.65	0.22	3.77	0.41	4.04	0.38

จากตารางที่ 4.15 พบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี มีระดับการปรับตัวในการทำงานได้มาก ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.38$) รองลงมาคือประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.41$) และ 1-5 ปี ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.25$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 4 พยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการทำงานกับระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช

(n = 182 คน)

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
การปรับตัวในการทำงานโดยรวม					
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	3	2.944	0.981	6.965	0.000*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	178	25.083	0.141		
รวม	181	28.027			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชในประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่า F-test พบว่า มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อยหนึ่งคู่มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อไป

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการทำงานกับระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชเป็นรายคู่

(n = 182 คน)

การปรับตัวได้ในการทำงาน / ประสบการณ์ในการทำงาน	\bar{X}	SD	ประสบการณ์ในการทำงาน			
			1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
1 - 5 ปี	3.74	0.25	-			
6 - 10 ปี	3.65	0.22		-		0.39*
11 - 15 ปี	3.77	0.41			-	
มากกว่า 15 ปี	4.04	0.38				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับการปรับตัวได้ในการทำงาน เป็นรายคู่ตามกลุ่มประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี และมากกว่า 15 ปี มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน โดยพยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานมากกว่า 6-10 ปี

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช จำแนกตามสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(n = 182 คน)

การปรับตัว	ความสะอาด		พื้นที่อำนวยความสะดวก		ความปลอดภัย		การตกแต่งโดยรอบอาคาร	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านส่วนตัว	3.90	0.41	3.70	0.36	3.73	0.23	3.80	0.39
ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	4.02	0.46	3.80	0.36	3.84	0.24	3.91	0.36
สุขภาพของตนเอง	3.73	0.47	3.56	0.46	3.55	0.38	3.65	0.55
ด้านสังคม	4.24	0.50	4.03	0.40	4.14	0.17	4.11	0.40
ต่อผู้ป่วย	4.23	0.54	3.79	0.48	4.17	0.33	4.06	0.50
ต่อญาติผู้ป่วย	4.15	0.50	4.03	0.41	4.04	0.24	4.11	0.43
ต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน	4.32	0.56	4.08	0.45	4.19	0.25	4.17	0.38
รวม	4.10	0.45	3.89	0.37	3.97	0.16	3.98	0.37

จากตารางที่ 4.18 พบว่า พยาบาลจิตเวชที่พอใจสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความสะอาดของโรงพยาบาลมีระดับการปรับตัวในการทำงานได้มาก ($\bar{X} = 4.10$, SD = 0.45) รองลงมาคือการตกแต่งโดยรอบอาคาร ($\bar{X} = 3.98$, SD = 0.37) และความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.97$, SD = 0.16) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 5 พยาบาลจิตเวชที่มีสภาพแวดล้อมในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช

(n = 182 คน)

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
การปรับตัวในการทำงานโดยรวม					
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	3	1.315	0.438	2.920	0.035*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	178	26.712	0.150		
รวม	181	28.027			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานโดยใช้ค่า F-test พบว่า ความพอใจสภาพแวดล้อมในการทำงานที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างน้อยหนึ่งคู่มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อไป

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชเป็นรายคู่

(n = 182 คน)

การปรับตัวได้ในการ ทำงาน / สภาพแวดล้อม ในการทำงาน	\bar{X}	SD	สภาพแวดล้อมในการทำงาน			
			ความ สะอาด	พื้นที่อำนวยการ ความสะดวก	ความ ปลอดภัย	การตกแต่ง รอบอาคาร
ความสะอาด	4.10	0.45	-	0.21*		
พื้นที่อำนวยการ ความสะดวก	3.89	0.37		-		
ความปลอดภัย	3.97	0.16			-	
การตกแต่งรอบอาคาร	3.98	0.37				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชเป็นรายคู่ตามกลุ่มสภาพแวดล้อมในการทำงาน พบว่า พยาบาลจิตเวชที่พอใจในความสะอาดและพื้นที่อำนวยความสะดวกของโรงพยาบาลมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน โดยพยาบาลจิตเวชที่พอใจในความสะอาดของโรงพยาบาลมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานมากกว่าด้านพื้นที่อำนวยความสะดวก

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช จำแนกตามตำแหน่งงาน

(n = 182 คน)

การปรับตัว	พยาบาลวิชาชีพ		พยาบาลเทคนิค	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านส่วนตัว	3.83	0.39	3.60	0.23
ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	3.92	0.41	3.75	0.26
สุขภาพของตนเอง	3.69	0.48	3.36	0.37
ด้านสังคม	4.15	0.45	3.97	0.27
ต่อผู้ป่วย	4.13	0.51	3.88	0.40
ต่อญาติผู้ป่วย	4.11	0.45	3.98	0.32
ต่อผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน	4.21	0.49	4.06	0.30
รวม	4.02	0.41	3.81	0.24

จากตารางที่ 4.21 พบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีตำแหน่งงานเป็นพยาบาลวิชาชีพมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานมากกว่าพยาบาลเทคนิค ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.41$ และ $\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.24$ ตามลำดับ)

สมมติฐานที่ 6 พยาบาลจิตเวชที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งงานกับระดับการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช

(n = 182 คน)

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD	t	Sig
พยาบาลวิชาชีพ	144	4.02	0.41	7.564	0.007*
พยาบาลเทคนิค	38	3.81	0.24		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการปรับตัวได้ในการทำงานในตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่า t-test พบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.23 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ค่านัย สำคัญ ทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
อายุ	0.027*	✓	
ระดับการศึกษา	0.007*	✓	
สถานภาพสมรส	0.707		✓
ประสบการณ์ในการทำงาน	0.000*	✓	
สภาพแวดล้อมในการทำงาน	0.035*	✓	
ตำแหน่งงาน	0.007*	✓	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า พยาบาลจิตเวชที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน และตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1, 2, 4, 5 และ 6 ส่วนสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปัญหาการปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวชด้านอื่น ๆ วิเคราะห์โดยการแจกค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และรายงานเป็นความเรียง

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวน ร้อยละของข้อเสนอแนะปัญหาการปรับตัวด้านอื่น ๆ

(n = 43 คน)

อันดับ	ข้อเสนอแนะปัญหาการปรับตัวด้านอื่น ๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	การปรับตัวเมื่อเผชิญภาวะความเครียดจากการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว และการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงาน	13	30.2
2	การปรับตัวในการทำงานกับผู้ร่วมงานต่างวิชาชีพ	11	25.6
3	การปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับการตรวจประเมินเพื่อขอรับรองคุณภาพโรงพยาบาล	8	18.6
4	การปรับตัวเพื่อการลดความเสี่ยงในการทำงานและการประกอบอาชีพ	6	14.0
5	การปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง	5	11.6
รวม		43	100.0

จากตารางที่ 4.24 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในส่วนของข้อเสนอแนะปัญหาการปรับตัวด้านอื่น ๆ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 ของพยาบาลจิตเวช พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีปัญหาการปรับตัวด้านอื่น ๆ มากที่สุดคือการปรับตัวเมื่อเผชิญภาวะความเครียดจากการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว และการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงาน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมาคือการปรับตัวในการทำงานกับ ผู้ร่วมงานต่างวิชาชีพ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 การปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับการตรวจประเมินเพื่อขอรับรองคุณภาพโรงพยาบาล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 การปรับตัวเพื่อการลดความเสี่ยงในการทำงานและการประกอบอาชีพ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 สำหรับพยาบาลจิตเวชที่มีปัญหาการปรับตัวด้านอื่น ๆ น้อยที่สุดคือการปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6